

آبونه هستم. اخیراً مدت اشتراک پایان یافته و وقفه‌ای در دریافت مجله پیش آمده اکنون که اقدام به تقاضای تجدید اشتراک می‌نمایم می‌خواستم تقاضا کنم که در صورتیکه صلاح بدانید دستور فرمائید یک یا دو ماه قبل از پایان مدت اشتراک نامه‌ای به صورت تذکر صرف شمارهٔ ما قبل آخر مجله برای مشترک مبنی بر پایان مدت اشتراک ارسال شود که مشترک به موقع اقدام به تجدید اشتراک نماید.»

■ همکار ارجمند آقای م.ف داروساز از مشهد، نامه‌ای برای ماهنامه دارویی رازی ارسال

■ جناب آقای دکتر حسن صباغ طی نامه‌ای درخواست کرده‌اند که قبل از پایان اشتراک هر شخص به وی اطلاع داده شود. همانگونه که مشترکین رازی مطلع هستند ۲ تا ۳ ماه قبل از پایان سال، فرم تجدید اشتراک با این تذکر که قبل از پایان سال مشترک سال آینده شوید، چاپ می‌گردد، به علاوه به مدت ۹ ماه اشتراک هیچ مشترکی قطع نگردیده و در هر شماره نامه‌ای دال بر اینکه اشتراک به پایان رسیده ارسال گشته است.

«... اینجانب مدتی است که مجله رازی را

داشته‌اند ضمن خواندن نامه ایشان با هم، از کلیه همکاران درخواست می‌گردد چنانچه نمی‌خواهند نامه ایشان با اسم خودشان به چاپ رسد، کافی است که در انتهای نامه ذکر کنند تا در پایان مقاله «امضاء محفوظ» قرار داده شود.

□ «... با ورود اقلام جدید دارویی مثل عصاره مالت و قرص مخمر به بازار مشکلات زیادی برای داروسازان ایجاد می‌شود به خصوص اینکه در بسیاری از موارد مرجع معتبر و کاملی هم در دست نیست و مارتین‌دیل هم که کاملترین مرجع است مطلبی ندارد. اینجا خواهش ما از شماهاست که گره را بگشایید و فارماکولوژی و اطلاعات دارویی دقیقی برای همکاران ارائه دهید.

– مطالب تئوریک گسترده به قدر کافی طی دوره دانشجویی به خورد داروسازان داده شده است مطالب عملی چه در حد داروخانه و در مورد تجویز داروها با تجربه خاص پزشکان، چه در ساخت دارو و چه در صنعت می‌توان جالب باشد. – کمتر دفعه‌ای است که در یکی از شماره‌های مجله با گله‌های همکاران داروساز و یا دانشجویان مواجه نشویم. آیا رازی نمی‌تواند در این مورد قدمی بردارد؟ چرا رازی مسئولین را به سوال نمی‌کشد و یا چرا واقعاً در این مورد فکری فرزندانشما و نسل‌های بعدی هم خواهد شد. چرا مدیران عالی رتبه خود چند شغل دارند؟ چرا اکثر صاحبان حرفه خوب صاحب داروخانه و معمولاً در جاهای خوب شهر هستند. البته از استثنائات می‌گذریم ولی به اعتقاد من یکی از قدمهای اساسی همین است که با اجباری کردن

تک شغلی (که خود با افزایش و تمکین شغلی و نیز امنیت شغلی تامین می‌شود) راه را برای سایرین باز کنیم»

■ جناب آقای دکتر ملک منصور نوبان متخصص بیماریهای داخلی از تهران طی نامه‌ای دو مورد را ذکر فرموده‌اند که با هم می‌خوانیم در مورد نکته دوم بایستی ذکر کرده که حق با ایشان است و تمام نویسندگان اولین باری که یک اصطلاح یا نام دارو را در مقاله‌ای ذکر می‌کنند بایستی حتماً معادل انگلیسی آن را در داخل پرانتز قرار دهند.

□ «... ۱- سرمقاله «بلای باورهای غلط» در شماره ۲، اسفند ۷۴ از آن جمله مقالاتی است که خواندن آن برای تمامی مردم کشورمان مفید و مثرتر می‌باشد، جا دارد به نحوی این مقاله در روزنامه‌های عمومی‌تری همچون اطلاعات، کیهان یا همشهری نشر مجدد یابد تا مورد استفاده همگان قرار گیرد.

۲- مقرر فرمائید لغات و اصطلاحات پزشکی، دارویی و تخصصی جدید خارجی که به فارسی نوشته می‌شود، بلافاصله کلمه لاتین آن هم در جلوی آن آورده شود تا تلفظ صحیح آن مورد توجه قرار گیرد. برای نمونه: در صفحه ۳۶، شماره ۲، اسفند ۷۴ کلمه (لوسارتان) و یا در صفحه ۳۹ همان شماره کلمه «مکسیتین» MEXILETINE که در صورت نبودن لاتین در جلوی آن می‌تواند به Maxilotine و یا Maxilatine و غیره خوانده شود.»

■ جناب آقای حمید شمس دانشجوی سال پنجم پزشکی از اراک، نامه و مقاله‌ای به زبان اصلی برای ماهنامه دارویی رازی ارسال داشته‌اند، ابتدا نامه ایشان را از نظر

می‌گذرانیم. آنگاه پاسخ ماهنامه دارویی رازی نیز خدمتشان بیان می‌گردد.

□ ... اینجانب ۲ سال می‌باشد که مشترک هستم و در راستای پربار نمودن مجله وزین رازی به دلایل زیر ایده‌ای را خدمتتان عرض می‌نمایم:

۱- برخورد بالینی با بیمار و دانستن علت هر آزمایش و یا داروی تجویزی سبب کاستن هزینه‌های جنبی ناخواسته اضافی می‌گردد.

۲- دانستن این گونه برخوردها نیاز به معرف و نمونه مثال دارد.

۳- افراد در رشته‌های تخصصی خود باید توانایی بهره‌گیری از مطالب به زبان اصلی را دارا باشند.

۴- در چنین مجله‌ای وزین دریغ از یک صفحه مطلب به زبان اصلی.

با توجه به دلایل مذکور مقاله‌ای کلینیکی که نحوه برخورد با بیمار و درمان وی را نشان می‌دهد به پیوست خدمتتان ارسال می‌دارم و خواهشمندم در صورت موافقت برای چاپ به زبان اصلی اجازه بفرمایید مطلب در مجله گنجانده شود. در ضمن در صورت صلاحدید و موافقت شما آمادگی جهت ارسال هر ماه یک مقاله بدین سبک را دارم بنابراین محبت فرموده نظر خود را در مورد چاپ این گونه مقالات به زبان اصلی اعلام نماید.»

{ در پاسخ این دوست گرامی بایستی ذکر کرد که: ۱- مقاله ارسالی شما، در سال ۱۹۹۱ چاپ شده است که یک مقاله نسبتاً قدیمی محسوب می‌گردد.

۲- در مجله‌ای که برای فارسی زبانان و به دست فارسی زبانان چاپ می‌گردد، چه احتیاجی به چاپ مقالات به زبان انگلیسی می‌باشد؟

۳- اگر هدف از چاپ مقاله به زبان انگلیسی، تبحر یافتن افراد برای مطالعه به زبان انگلیسی باشد، بایستی عرض گردد که با هفته‌ای ۲ تا ۳ مقاله انگلیسی خواندن (نه ماهی یک مقاله) بطور مداوم و در مدت یک الی دو سال می‌توان به چنین تبحری دست یافت.

■ جناب آقای دکتر اصغر حقیقی داروساز از میانه، شکایت نامه‌ای از یک کارخانه دارویی به دفتر مجله ارسال فرموده‌اند که همراه با چند قرص استامینوفن و قسمتی از جعبه دارو که تاریخ انقضای بر روی آن حک شده می‌باشد. باهم این نامه را می‌خوانیم.

□ «... بنده از اولین روزهای نشر این ماهنامه که مقارن با دوران دانشجویی ما بود، از خوانندگان دایمی و علاقه‌مند شما بوده و هستم و اگر چه تاکنون نتوانسته‌ام با تشکر کتبی به حضورتان خسته نباشید عرض نمایم، لیکن همواره قلباً و در محیط کار و بین همکاران، صمیمانه قدردان این جهاد عظیم شما بوده‌ام؛ چرا که این ماهنامه جداً حرف دل داروسازان را می‌زند و نوای قلبمان را خوشتر می‌نوازد و به قول مولانا:

دل‌م همچون قلم آمد در انگشتان دل‌داری

که امشب می‌نویسد زی باز فردا نویسد ری
قلم را هم تراشد او رقع و منسخ و غیر آن

قلم گوید که تسلیمم، تو دانی من کیم باری!
پس امید آن داریم که همواره در پناه حق تعالی، پیروز و موفق بوده و در راه بیان حقایق و نشر علم موفق باشید. و از یاوران پویایی دانش داروسازی در عرصه پیشرفت این میهن عزیز باشید.

اما در بخشی دیگر از این نامه می‌خواستم شما را به عنوان متولیان علم داروسازی و

همینطور متولیان جنبه‌های اجتماعی این علم و رشته و به عبارتی این شغل که مستقیماً با قشر عظیمی از مردم در تماس است متوجه نمایم. پس اجازه دهید که مشکل را به صورت روایتی از یک روز کاری خودم در داروخانه شبانه‌روزی نقل کنم:

ساعت حدود ۹،۳۰ شب بود که بنده توی اتاق پشتی داروخانه فرصتی پیدا کرده بودم تا نگاهی به مجلات کنم که زنگ تلفن به صدا در آمد وقتی که گوشی را برداشتم، صدای عصبانی و پرخاشگر یک خانم را شنیدم که بلافاصله شروع کرد به شکوه و گلایه و محکوم کردن به بی‌توجهی، تقلب در کار و ندانم کاری و غیره... وقتی که بالاخره با حوصله فراوان به همه اتهامات ایشان گوش دادم، از علت جويا شدم و کاشف به عمل آمد که عصر همان روز یک نسخه سرماخوردگی بر ایشان در داروخانه ما پیچیده شده که اتفاقاً سی عدد قرص استامینوفن ساخت یکی از کارخانه‌های داخلی نیز در میان داروهایشان وجود داشته، و هنگامی که این خانم بسرای شروع درمان، اولین قرص را از فویل آلومینیومی خارج کرده‌اند، متوجه میشوند که قرص دارای لکه‌های قهوه‌ای رنگ می‌باشد و سپس با خارج کردن قرص‌های دیگر مشاهده می‌کند که اوضاع رفته رفته بدتر هم می‌شود، و بالاخره عنان اختیار از کف بیرون می‌شود و جهت رفع عقده (به قول شمس تبریزی: من صبر فراوان دارم و می‌توانم کظم غیض کنم، لیکن برای اینکه عقده در من باقی نماند و تغییری در رفتارهای آینده‌ام عارض نکند، نعره می‌زنم «کتاب خط سوم دکتر صاحب الزمانی») با گرفتن شماره تلفن داروخانه، به روش فوق‌الذکر خشم

خود را فرو می‌نشانند.

حال انصاف دهید که آیا این شرکت معتبر دارویی نبایستی داروهای بسته‌بندی شده‌اش را که تاریخ انقضاء و سری ساخت آنها نیز روی جعبه درج شده‌اند و حاکی از کنترل دارو و بی‌عیب و نقص بودن آنها تا زمان قید شده هستند، کنترل نمایید؟! و اصولاً وظیفه بخش کنترل کیفی که در هر کارخانه‌ای وجود دارد و معمولاً آن طور که مشاهده شده در انتخاب کادر آن و سواس به خرج می‌دهند! در این گونه موارد چیست؟ و البته باید بگویم که بنده همان شب حداقل ۱۰ بیلیستر از قرص‌ها را خارج و کنترل کردم و با کمال تاسف حداقل ۳۰٪ آنها همان شرایط را داشتند و حتی برخی از آنها کاملاً قهوه‌ای شده بودند! آیا فروش چند قرص که مسلماً قیمت آنها چندان قابل توجه نیست، به قیمت بی‌اعتبار شدن شرکت سازنده و سپس داروخانه عرضه کننده امری صحیح است؟! لذا از شما به عنوان رابطین اعضای خانواده بزرگ داروسازی کشور می‌خواهم به مسئولین محترم شرکت‌ها برسانید که در این دوران خطیر بازسازی که چشم همه مردم به سازندگان و دانشمندان داخلی دوخته شده و با داروسازان با هزار زحمت و تلاش، سعی در ترویج و توجیه لزوم ژنریک و ترجیح داروهای داخلی به مشابه خارجی آنها هستیم و با کوشش فراوان سعی در تغییر ذهنیت جا افتاده در بین مردم عادی هستیم که معتقدند هر داروی خارجی حتماً بهتر از نوع داخلی است، باعث ناامیدی همکاران و مصرف کنندگان نشوند و با تولید دقیق و صحیح در راه حفظ و اعتلای صنعت داروسازی کشور کوشا باشند که انشاءالله حق یارشان خواهد بود.»